

Сган. Смѣшно и това? На, съ езикътъ, когото имамъ въ устата си, и не е нужно мислж да се заемж съ другъ отъ нѣкой съсѣдъ.

Науг. Не разбирамъ тоя езикъ, но на какво наречие ште ми говорите. Да не би да искате да ми говорите френски?

Сган. Нѣ.

Науг. Германски ли?

Сган. Нѣ.

Науг. Английски?

Сган. Нѣ.

Науг. Италиански?

Сган. Нѣ.

Науг. Латински?

Сган. Нѣ, нѣ.

Науг. Гърцки?

Сган. Нѣ.

Науг. Турски?

Сган. Нѣ, бе брате!

Науг. Еврейски?

Сган. Нѣ, за Бога, нѣ! Ето, штж ти говорж Български, Български, Бугарски, по езикътъ ни, какъвъ дяволъ го казватъ?

Науг. Тогавя направете ми добрината да замине-те на другата страна, заштото това ухо сжмь опрѣдѣ-лилъ за чуждитъ научни езици, а пжкъ другото за общото наречие и за общитѣ работи.

Сган. *(Като заминува на другата страна).* Тука гледамъ да има и типически нарѣдби.

Науг. Какво обичате прочее?

Сган. Дойдохъ, Господинъ философе, да се допи-тамъ отъ васъ за една малка мъчнотия.

Науг. За една малка мъчнотия ли? Безъ съмнѣ-ние за философията. Аристотель ѣж е раздѣлилъ на двѣ части; на практическа и на теоритическа фило-софия; а пжкъ началата на прѣдметитѣ разгледа подъ два главни разрѣда: на вѣштество и на духъ.

Сган. Но чуйте ме по-напрѣдъ. . . .

Науг. Искате ли да се научите че материята се дѣли на много части?